

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **JUDr. J. J.**, zastúpeného JUDr. J. P., advokátom, proti žalovanému: **Rozhlas a televízia Slovenska**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Rady Slovenskej televízie č.j.: INF/324/08/001/2008 zo dňa 22. mája 2008, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/101/09-41 zo dňa 27. októbra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/101/09-41 zo dňa 27. októbra 2010 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zrušil rozhodnutie Rady Slovenskej televízie zo dňa 22.5.2008 ako i list žalovaného zo dňa 23.4.2008 info zákon – 14/2008 v zmysle § 250j ods. 2 písm. d), ods. 3 O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Rozhodnutím

Rady Slovenskej televízie zo dňa 22.5.2008 Rada STV v odvolacom konaní čiastočne vyhovelá odvolaniu žalobcu v časti týkajúcej sa sprístupnenia informácií označených žalobcom v jeho žiadosti pod písm. a – c, avšak nevyhovela zároveň žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií, ktoré žalobca požadoval pod bodmi d), e), f). Krajský súd takto rozhodol, keď dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného je po formálnej stránke z hľadiska výroku napadnutého rozhodnutia Rady STV v rozpore s ustanovením § 59 ods. 2 správneho poriadku, čo robí podľa krajského súdu rozhodnutie žalovaného nepreskúmateľným pre nezrozumiteľnosť, pretože odvolací orgán môže v zmysle § 59 ods. 2 správneho poriadku prvostupňové rozhodnutie v odvolacom konaní zmeniť alebo zrušiť, ak sú pre to dôvody, inak môže len odvolanie zamietnuť a rozhodnutie potvrdiť. Krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie i ako nepreskúmateľné, pretože mal za to, že rozhodnutie Rady STV je nepreskúmateľným pre nedostatok dôvodov, a to pokiaľ ide o objasnenie zákonných prekážok brániacich sprístupneniu informácií, ktoré žalobca požadoval pod bodmi d), e), f) svojej žiadosti o sprístupnenie informácií. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že dôvody napadnutého rozhodnutia postrádajú akúkoľvek argumentáciu prečo a z akých konkrétnych dôvodov by sprístupnením informácií pod bodmi d) a e) malo dôjsť k porušeniu ochrany práv duševného vlastníctva, resp. k zásahu do obchodného tajomstva. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu ďalej vyplýva, že pokiaľ je povinná osoba toho názoru, že tieto zákonné prekážky bránia sprístupneniu žiadateľom požadovaných informácií, tak je vždy potrebné zdôvodniť, aké skutočnosti podliehajú autorsko-právnej či inej ochrane vyplývajúcej z duševného vlastníctva, resp. čo tvorí predmet obchodného tajomstva a akým spôsobom by mohlo sprístupnením požadovanej informácie dôjsť k zásahu do týchto práv.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný a a žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako nezákonný zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovaný podrobne uviedol, že prečo nemohol sprístupniť žalobcom požadované informácie pod bodmi d), e), f) jeho žiadosti a preto na rozdiel od krajského súdu žalovaný odôvodnenie svojho rozhodnutia nepokladá za nedostatočné. Podľa žalovaného napriek žalobcovmu takmer šikanóznemu konaniu sa snažil evidentne v plnej miere vyhovieť jeho záujmu o požadované informácie. Žalovaný poukázal taktiež na skutočnosť, že Rada STV nie je správnym orgánom a takéto postavenie je jej priznané len teoreticky a sprostredkovane na základe použitia subsidiárneho právneho predpisu (zákon č. 71/1967 Zb.), a to výlučne v prípade konania o opravných prostriedkoch v procese poskytovania informácií v zmysle zákona č. 211/2000 Z.z. Rada STV je orgánom Slovenskej

televízie a vzhľadom na túto skutočnosť nedisponuje Rada žiadnym administratívnym, a teda ani právnym aparátom, a preto jej rozhodnutia objektívne nemôžu formálne ani obsahovo dosahovať kvalitu rozhodnutí správnych orgánov. Napriek tomu žalovaný je toho názoru, že jeho napadnuté rozhodnutie nie je možné považovať za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť ani nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Žalovaný zároveň uviedol, že výrok rozsudku krajského súdu v časti týkajúcej sa trov konania považuje z uvedených dôvodov taktiež za nesprávny.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne vyjadril a z hľadiska obsahu vyjadrenia žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 v spojení s § 214 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 21. septembra 2011 (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s ohľadom na obsah podaného odvolania žalovaným ohľadne hodnotenia dôkazov zisťoval a posudzoval, či príslušné konanie bolo vedené takým procesným postupom, ktorý zabezpečoval správny výsledok.

Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Vzhľadom na citáciu uvedeného ustanovenia správne preto dôvodí krajský súd vo svojom rozsudku, že bolo povinnosťou žalovaného v odvolacom konaní dôsledne sa riadiť v rámci rozhodovacej činnosti ustanovením § 59 ods. 2 správneho poriadku.

Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku, ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Správne konštatuje krajský súd, že z hľadiska obsahu bolo prvostupňové neformálne rozhodnutie napadnutým rozhodnutím Rady STV čiastočne zmenené, nakoľko bolo rozhodnuté o sprístupnení informácií, ktoré požadoval žalobca pod písmenami a až c svojej žiadosti, a vo zvyšnej časti napadnutej žalobou bolo prvostupňové rozhodnutie potvrdené, hoci to vo výroku rozhodnutia Rady STV nie je výslovne uvedené. Odvolací súd sa preto okrem iného v plnom rozsahu stotožňuje s argumentáciou krajského súdu, že Rada STV vo svojom rozhodnutí prakticky nahradila činnosť prvostupňového správneho orgánu, ktorý mal podľa zákona vydať rozhodnutie o nevyhovení žiadosti žalobcu, pokiaľ mal za to, že k sprístupneniu uvedených informácií bránili zákonné prekážky.

Odvolací súd považuje za potrebné konštatovať, že výroková časť rozhodnutia Rady STV ako odvolacieho orgánu nie je štandardnou zmenou rozhodnutia prvostupňového orgánu a v zmysle ustálenej súdnej praxe v oblasti správneho súdnictva spôsobuje v podstate takáto zmena výroku rozhodnutia, ako bola vykonaná v odvolacom rozhodnutí, nezákonnosť rozhodnutia a správne konštatoval potom krajský súd, že takýto výrok rozhodnutia Rady STV robí po formálnej stránke rozhodnutie nepreskúmateľným pre jeho nezrozumiteľnosť.

V zmysle čl. 1 veta prvá Ústavy SR je Slovenská republika zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach, rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Princíp legality (zákonosti) zakotvený v čl. 2 ods. 2 Ústavy SR znamená, že viazanosť štátu právom sa musí uplatňovať jednak v oblasti viazanosti štátu ústavou, ústavnými zákonmi a zákonmi ako aj v oblastiach ich vykonávania orgánmi štátnej správy, ktoré musia zásadne postupovať len na základe zákonov a v ich medziach.

Pokiaľ Rada STV určitým dokumentom priznala napr. režim obchodného tajomstva, tak v čom konkrétne má obchodné tajomstvo spočívať nie je v rozhodnutí Rady STV vôbec bližšie uvedené. Správne preto potom krajský súd taktiež konštatoval, že rozhodnutie Rady STV je preto nepreskúmateľné aj pre nedostatok dôvodov. Odvolací súd sa preto v plnom rozsahu stotožnil s dôvodmi rozhodnutia tak ako ich krajský súd prezentoval vo svojom napadnutom rozsudku.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu ako súladný so zákonom v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. za použitia ustanovenia § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. potvrdil.

O trovách konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 250k ods. 1 veta druhá O.s.p. a žalobcovi napriek úspechu v odvolacom konaní náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznal. Sám žalobca prakticky iba vo všeobecnej rovine poukazoval na nezákonnosť správnych orgánov vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného. Žalovaný v odvolacom konaní úspech nemal a vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol odvolací súd tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 21. septembra 2011

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová